

Зміст

ЗЛОЧИНЦІ З ПАРАЛЕЛЬНОГО СВІТУ	5
<i>Розділ I. Три прибульці.....</i>	<i>6</i>
<i>Розділ II. Зустріч</i>	<i>9</i>
<i>Розділ III. Знайомство.....</i>	<i>13</i>
<i>Розділ IV. Нові прибульці</i>	<i>16</i>
<i>Розділ V. Несподіваний сніданок</i>	<i>19</i>
<i>Розділ VI. Історія Доллі</i>	<i>23</i>
<i>Розділ VII. Хомка розповідає.....</i>	<i>26</i>
<i>Розділ VIII. Вилазка.....</i>	<i>29</i>
<i>Розділ IX. У пошуках порятунку</i>	<i>33</i>
<i>Розділ X. Все марно</i>	<i>38</i>
<i>Розділ XI. Небезпечний похід</i>	<i>41</i>
<i>Розділ XII. Впійманий</i>	<i>45</i>
<i>Розділ XIII. Визволення</i>	<i>47</i>
<i>Розділ XIV. Рата пропонує</i>	<i>50</i>
<i>Розділ XV. Історія з привидом.....</i>	<i>53</i>
<i>Розділ XVI. Переділ власності</i>	<i>57</i>
<i>Розділ XVII. Сварка</i>	<i>61</i>
<i>Розділ XVIII. Новий план дій</i>	<i>64</i>

<i>Розділ XIX. Жахливий напівпідвал</i>	67
<i>Розділ XX. В'язень</i>	70
<i>Розділ XXI. Смерть Доллі</i>	74
<i>Розділ XXII. Разючі переміни</i>	76
<i>Розділ XXIII. Зрада</i>	79
<i>Розділ XXIV. Облава</i>	83
<i>Епілог</i>	86
 ЗЛОЧИНЦІ З ПАРАЛЕЛЬНОГО СВІТУ — 289	
<i>Розділ I. Пляшкоїд</i>	90
<i>Розділ II. Цур і Пек</i>	95
<i>Розділ III. Банда Ацетона</i>	100
<i>Розділ IV. Новий товариш</i>	106
<i>Розділ V. Джохар. Покинуте Місто</i>	111
<i>Розділ VI. Одужання</i>	116
<i>Розділ VII. Джохар зникає</i>	123
<i>Розділ VIII. Кіт Рата</i>	128
<i>Розділ IX. Джохара врятовано</i>	133
<i>Розділ X. Зоя Дмитрівна</i>	138
<i>Розділ XI. Караоке на майдані</i>	143
<i>Розділ XII. Дядя Коля — підполковник</i>	148
<i>Розділ XIII. Часовий розлом</i>	153
<i>Розділ XIV. Між своїми</i>	162

<i>Розділ XV. Назад у майбутнє</i>	167
<i>Розділ XVI. Засада. Зустріч</i>	171
<i>Розділ XVII. Прощавай, зоно!</i>	177
<i>Розділ XVIII. Катівня Товстої Тітки</i>	182
<i>Розділ XIX. Золотий нашийник</i>	187
<i>Розділ XX. Шляхи розходяться</i>	194
<i>Розділ XXI. На березі сподівань</i>	200

Три прибульці

Розділ 1

Надворі лив дощ.

Уже зовсім мокрий, безпритульний пес Рекс нарешті знайшов не закладене цеглою вікно підвалу. Він протиснувся у вузький отвір. У підвалі було темно.

“Мабуть, бліх повно... — подумав Рекс і обтрусився. — Зате хоч тепло”.

Очі звикли до темряви. Рекс почав шукати місце, де б можна було лягти і трохи поспати.

Уже другий день йому не щастило.

Вчора якийсь хлопчика боліче поцілив йому каменем у голову. Від сирості нила скалічена нога. Її ще влітку переїхав якийсь “крутяк” на “Мерседесі”. І з по-зарубра йому нічого не вдалося знайти на смітниках.

“Невже люди перестали їсти м’ясо?” — сумно думав Рекс, вмощуючись на якомусь дранті в кутку підвалу.

Рекс почав було дрімати, як раптом йому вчувся шерех. Пес різко підняв голову — на нього дивилися близкучі очі.

Шерсть на Рексовому загривку наїжачилася, і він загарчав.

Навпроти нього сиділи три пси — такі ж чорні, волохаті, великі, як і він сам. Різниця була лише в тому, що Рекс був брудний та худий, а вони — чистенькі та вгодовані.

— Здоров! — мовив середній пес.

Рекс пробурчав у відповідь щось нерозбірливe.

— Мене звати Пол, — продовжив незнайомець. І, кивнувши спочатку праворуч, а потім ліворуч, сказав: — А іх — Тер і Гейст. Ми — з паралельного світу.

— Ххр-р-р, — спробував прочистити горло Рекс і розгублено перепитав: — З я... якого світу?

— З па-ра-лель-но-го! — повторив Пол.

— Та він все одно не зрозуміє, — озвався Тер.

— Ми — це ти, тільки в іншому часі, в іншому місці й за інших обставин, — пояснив Гейст.

— Ну ю що далі? — похмуро спитав Рекс, який все одно нічого не второпав.

Тер пошкрябся за вухом:

— Здається, мене вже вкусила блоха! Давайте швидше, бо потім цих бліх не здихаєшся!

— Так от, — швидко заговорив Пол, — ми вирішили втрутитися у ваше життя, щоб допомогти безприступальним.

— Розумієш, сил нема спостерігати, як ви тут мучитесь, — додав Гейст.

— Ой, у мене по череву точно блоха лазить! — верескнув Тер.